

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 10. Equitandi verbum quod Euro tribuit Horatius, Euripidem quoque eodem modo locutum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Sententia quadam Terentiana ab Aeschylō etiam prolata
ostenditur: & qui eandem continet, Gracus in-
certi scriptoris versiculus indicatur.

CAPVT IX.

QVOD apud Terentium adolescens amore sa-
cius dixit,

Facile omnes cū valemus, recta consilia egrotis damus:
cuius non dissimulans quiddam Prometheum dicentem
fecerat Aeschylus. cū enim miserum illum & arum-
nosum deum nymphæ Oceanitides reprehenderent,
quod peccasset: ita eum respondentem induxit: faci-
le esse iis qui malis soluti sunt, admonere ac corripere
eos qui aduersis rebus premuntur. Versus Aeschyli, si
quis eos requirit, hi sunt:

Ελαφρόν, ὅς τις πνυμάτων ἔξω πόδεσσι

Ἔχει παρ' ἐγείναι, ἰσθμῶν τε τῶν κακῶν

Πεγάρωντας. id est,

Haud difficile est, pars nulla quem attingit mali,

Monere eos, ac corripere, qui miserius

Vr̄entur.

tale igitur aliquid eo loco dixerat & Menander. sed &
hunc versum alicubi legere memini:

Ἔγῃς νοσῶντι ἅπαντα πᾶς τις ἰσθμῶν.

Equitandi verbum quod Euro tribuit Horatius, Eu-
ripidem quoque eodem modo locutum esse.

CAPVT X.

AVDACI sanè metaphora vsus videtur Hora-
tius, cū Euro vento equitandi verbum tri-
buit. notus est enim ille versiculus,

Per Siculas equitavit vndas.

neque vnquam id, vt opinor, sine veterum exemplo
ausus esset. sed meminerat, Euripidem quoq. eodem
modo

modo locutum esse de Zephyro. itaque fecit more suo, ut, persequendis Græcorum vestigiis, τὸ ἄλλόθεν καινόντε καὶ ξενικὸν quæreret, seque quam longissimè à trita & plebeia loquendi consuetudine abduceret. quo in genere planè singularis fuit: neque, meo quidem iudicio, Græcas loquendi formas Latinorum pœtarum quisquam vel frequentius, vel fidentiùs, vel feliciùs imitatus est. Locus autem ille Euripidis, quem dico, ita scriptus est in Phœnissis:

Ζεφύρου πνοαῖς ἰππιδουτὸν ἐν ἔργῳ.

Currum pro naui, ut à Catullo, sic & à Græcis pœtis dictum esse. CAP. XI.

ETIAM illud Græcorum exemplo fecit Catullus, ut nauim currum vocaret, in libello De nuptiis Pelei & Thetidos:

*Diua quibus retinens in summis vrbibus arces,
Ipsa leui fecit volitantem flamine currum.*

siquidem apud Æschylum Prometheus in illa longa enumeratione artium, quas à se in vsum mortalium excogitatas & inuentas gloriatur, ait repertum suum esse currus illos nautarum, qui lineis alis vagentur per mare.

Θαλασσοπλευγὰ δ' ἔπις ἄλλ' ἄντ' ἔμει
Λινόπτερ' εὖρε ναυτίλων ὀχήματα.

Sed & Euripidem eadem figura vsum memini apud quem nuntius, qui Medeam admonet, ut se mandet fugæ, præcipit ei, ut neque id vehiculum spernat, quod nauigandi, neque id, quod terrestris itineris conficiendi causa comparatum est:

ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως ἐργασμένον
Μήδεια, φεύγε, φεύγε, μήτε ναίαν
Λιπῶσ' ἀπὴνλω, μήτ' ὄχρον πεδοστειῖ.

Sed hoc quoque, ut totum propè veteris eloquentiæ chor-